

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 17. april 2007 (04.05)
(OR. en)**

8245/07

**Interinstitutionel sag:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 120
CODEC 329
COMIX 343**

REFERAT

af mødet i: Visumgruppen/Det Blandede Udvalg EU-Island, Norge og Schweiz

den: **29.-30. marts 2007**

Komm. forsl. nr.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1

Vedr.: Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa

Visumgruppen har behandlet artikel 15-17 og bilag VI på grundlag af Kommissionens forslag. Resultatet af denne behandling er gengivet i bilaget til denne note.

Artikel 15

Rejsesygeforsikring

1. Personer, der ansøger om visum til kortvarigt ophold og transitvisum¹ skal bevise, at de har en passende og gyldig rejseforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af lægelige årsager, uopsættelig lægebehandling og/eller akut hospitalsbehandling². Der fremlægges bevis for rejseforsikring, når ansøgningen indgives, jf. dog artikel 12, stk. 2, sidste punktum³.
2. Personer, der ansøger om visum til flere indrejser⁴ med lang gyldighed skal bevise, at de er i besiddelse af passende rejsesygeforsikring, der dækker tidsrummet for den første forventede rejse.

Herudover skal ansøgere underskrive en erklæring, der er anført på ansøgningsskemaet, om, at de er bekendt med nødvendigheden af at have en rejsesygeforsikring for flere på hinanden følgende ophold.

---

¹ **BE** anså det for at være overdrevet at insistere på dette for personer, der ansøger om transitvisum (med en gyldighed på 1-5 dage), og mente på denne baggrund, at det vil være endnu mere ulogisk, at personer, der ansøger om visum ved grænsen, er fritaget for kravet om at have en rejsesygeforsikring (litra 5). **Komm.** vil ikke insistere på at bibeholde kravet for personer, der ansøger om transitvisum.

Som svar på et spørgsmål fra **FR**, bekræftede **Komm.**, at lufthavnstranitvisum ikke er omfattet.

² **FR** ønskede at indføje en henvisning til "*aide sociale*". **Komm.** ønskede at vide, hvilken type udgifter der ville være tale om.

³ **BE** var af den opfattelse, at bevis for rejsesygeforsikring af praktiske årsager altid bør fremlægges, når ansøgningen indgives, og tilføjede, at hvis beviset først fremlægges, når ansøgeren afhenter visumet, vil hele formålet med rejsesygeforsikringen blive undermineret. **ES** og **LV** støttede dette synspunkt, og tilføjede at en harmoniseret praksis vil forebygge visumshopping.

NO, DK og PT foretrak at bibeholde de to muligheder.

⁴ Som svar på et spørgsmål fra **SI** bemærkede **Komm.**, at det er aspektet omkring flere indrejser, der er vigtigt, og ikke opholdenes varighed eller længden af visumgyldigheden.

3. Forsikringen skal gælde overalt på medlemsstaternes område og dække hele varigheden af den pågældendes ophold eller transit. Mindstedækningen skal være på 30 000 EUR.

Når der udstedes et visum med begrænset territorial gyldighed eller et transitvisum, kan forsikringens dækning begrænses til den eller de berørte medlemsstater¹.

4. Ansøgerne tegner i princippet en forsikring i deres bopælsland. Hvis dette ikke er muligt, bør de tilstræbe at tegne en forsikring i et andet land.

Personer, der underskriver det i bilag V omhandlede skema, kan tegne en forsikring for ansøgeren; i så tilfælde gælder betingelserne i stk. 3².

5. Indehavere af diplomatpas³, søfolk,⁴ der er omfattet af ILO-konvention nr. 108 og 185, og tredjelandsstatsborgere, der ansøger om visum ved grænsen,⁵ er fritaget for kravet om at have en passende og gyldig rejseforsikring⁶.
6. Det vurderes inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, om der er brug for yderligere undtagelser⁷.

---

¹ **HU** foreslog at lade henvisningen til "transit" udgå. **Komm.** bemærkede, at denne type visum var medtaget på grund af maksimumlængden på sådanne visa, som indebærer, at indehaveren kun vil kunne rejse i et temmelig begrænset antal Schengen-stater.

² **NL** foreslog, at det tydeliggøres, at forsikringen skal tegnes i den rejsendes navn. **Komm.** kunne acceptere en sådan ændring.

³ Som svar på et spørgsmål fra **IT** bemærkede **Komm.**, at denne generelle fritagelse vedrører en klart defineret kategori af personer, i modsætning til tilfældet for indehavere af tjenestepas.

⁴ **FR** ønskede at lade henvisningen til søfolk udgå, da forsikring i henhold til ILO-konventionen omfatter andre områder end rejsesygeforsikring. **Komm.** foreslog, at **FR** fremlægger en alternativ tekst.

⁵ Som svar på et spørgsmål fra **LU** mindede **Komm.** om, at der kun i ekstraordinære tilfælde (oftest på grund af hastetilfælde) kan ansøges om visum ved grænsen, og at denne fritagelse derfor var velbegrundet. Endvidere vil det i de fleste tilfælde ikke være muligt at få en forsikring ved grænsen.

⁶ **HU** foreslog, at der tilføjes en henvisning til EU-borgeres familiemedlemmer. **Komm.** mindede om, at alle bestemmelser vedrørende EU-borgeres familimedlemmer reguleres af direktiv 2004/38.

⁷ **FR** gik ikke ind for denne bestemmelse.

7. Forsikringskravet kan anses for at være opfyldt, hvis det fastslås, at der i betragtning af ansøgerens erhverv formodes at findes en tilstrækkelig¹ forsikring. Denne fritagelse kan vedrøre særlige erhvervsgrupper, der allerede er dækket af en rejsesygeforsikring som følge af deres erhvervsaktiviteter.
8. Inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde i en given jurisdiktion vurderes det, om det er muligt at få en passende rejsesygeforsikring.
9. Ved vurderingen af, om en forsikring er passende,¹ kan de diplomatiske eller konsulære repræsentationer undersøge, om krav mod forsikringsselskabet kan inddrives² i en medlemsstat³.
10. Hvis kravet om at have rejsesygeforsikring frafaldes, påfører den relevante myndighed følgende kode, "N-INS" i den rubrik på visummærkat, der er beregnet til bemærkninger.

---

¹ **BE** foreslog, at der i de praktiske instrukser, der senere skal udarbejdes, tilføjes retningslinjer med hensyn til vurderingen af, hvad der er en "tilstrækkelig forsikring". **Komm.** vil overveje en mere hensigtsmæssig og "juridisk" affattelse.

² Som svar på en bemærkning fra **FR** og med henvisning til FR's forbehold i forbindelse med stk. 6, bemærkede **Komm.**, at formålet med stk. 6 og stk. 8 er at give mulighed for at enes om alternative løsninger inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde.

³ **BE** mindede om, at der tidligere også havde været en henvisning til Schweiz og Liechtenstein.

Gebyr for behandling af visumansøgninger¹

1. Ved indgivelsen af en visumansøgning betaler ansøgere et gebyr² på 60 EUR, der svarer til de administrative udgifter til behandlingen af visumansøgningen. Gebyret opkræves i euro eller den nationale valuta i det tredjeland³, hvor ansøgningen indgives; gebyret refunderes ikke.

---

¹ **NL** foreslog, at der i betragtning af spørgsmålene i forbindelse med gebyrerne for "outsourcete tjenester" bør udarbejdes en mere præcis definition af, hvad der faktisk er omfattet af "behandling".

Komm. bemærkede, at dette spørgsmål vil blive taget op til nøjere behandling, når det særskilte udkast til forslag om ændring af de fælles konsulære instrukser skal behandles igen. For så vidt angår Kommissionens tjenestegrene, omfatter "behandling" alle aspekter lige fra modtagelse af ansøgningen til den endelige afgørelse vedrørende ansøgningen, og desuden er dette i overensstemmelse med den feasibility-undersøgelse, som FR har udarbejdet i forbindelse med den nylige forhøjelse af gebyret. **FR** mindede om, at resultatet af feasibility-undersøgelsen havde vist, at de administrative udgifter beløb sig til 60 EUR.

Komm. medgav, at de nuværende Schengen-regler ikke indeholder en præcis definition af, hvad "behandling" omfatter, men understregede, at de "administrative udgifter" i forbindelse med behandling af visumansøgninger bør dække alle de opgaver, der er forbundet med denne behandling, uanset om eksterne tjenesteydere udfører dele af disse opgaver.

² **NL** foreslog desuden at tilføje, at det er den konsulære repræsentation, der beslutter, hvilken valuta der skal anvendes. **Komm.** kunne acceptere en sådan tilføjelse, hvis delegationerne anser den for at være relevant.

³ **HU** foreslog med støtte fra **AT** og **DE**, at der tilføjes "den valuta, der normalt anvendes i det berørte tredjeland" samt "USD", da det ikke vil være muligt for ansøgerne at betale i EUR i hele verden. **Komm.** vil overveje tilføjelsen af USD, idet den nævnte, at henvisning hertil var udgået, da standardgebyret blev indført i 2003.

BG foreslog, at det fastlægges inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, hvilken valuta der skal anvendes af alle konsulære repræsentationer i et givet område. **Komm.** vil overveje dette forslag.

Med henvisning til situationen i Luanda, som **IT** omtalte på et tidligere møde (jf. 6110/07 VISA 50 COMIX 150, s. 9), gik **IT** kraftigt ind for, at EUR anvendes som referencevaluta (ikke som valuta til brug for den faktiske betaling), og at ECB-kursen anvendes. **Komm.** kunne acceptere dette forslag.

2. Ansøgere modtager en kvittering for det betalte gebyr¹. På kvitteringen anføres det, at gebyret ikke refunderes².
3. Hvis gebyret opkræves i den lokale valuta i det tredjeland, hvor ansøgningen indgives, anvender medlemsstaternes diplomatiske og konsulære poster referencekursen for euro fastsat af Den Europæiske Centralbank³. De sikrer inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde, at alle medlemsstater tilpasser gebyrets størrelse til den lokale valuta samtidigt.
4. Der opkræves ikke gebyr for behandling af visumansøgninger fra personer i en af følgende kategorier:
  - a) børn under 6 år
  - b) skoleelever, studerende, universitetsuddannede under videreuddannelse og ledsagende lærere, der rejser i studie- eller uddannelsesøjemed, og
  - c) forskere fra tredjelande, der rejser inden for Fællesskabet med henblik på at udføre videnskabelig forskning som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2005/761/EF af 28. september 2005.

---

¹ **AT** fandt dette overflødigt, og **HU** mente, at der kun bør gives kvittering efter anmodning.

² **LV** foreslog med støtte fra **NL**, **FI** og **BG**, at denne oplysning tilføjes på ansøgningsskemaet, da ansøgere, som betaler gebyret via bankoverførsel, ikke vil modtage en kvittering som beskrevet i dette stykke. **ES** foretrak at bibeholde Kommissionens oprindelige forslag. **Komm.** bemærkede, at hovedformålet var at informere ansøgeren, og at det derfor måske ville være en bedre idé at medtage denne oplysning på ansøgningsskemaet.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** og **AT**: undersøgelsesforbehold. Ifølge disse delegationer vil denne bestemmelse skabe problemer for deres respektive nationale regnskabsmyndigheder. **NL** spurgte, hvor ofte denne kurs justeres. **Komm.** ville undersøge dette. **HU** mindede om, at EUR endnu ikke er indført i alle medlemsstaterne og foreslog følgende tilføjelse: "eller den kurs, der anvendes af de respektive centralbanker". **IT** støttede dette og foreslog, at stk. 1, 2 og 3 omformuleres for at gøre dem lettere at læse. **Komm.** kunne ikke gå ind for **HU**'s forslag, da den frygtede, at det ville kunne give anledning til yderligere problemer.

5. I individuelle tilfælde kan det undlades at opkræve gebyret, eller det kan mindskes i overensstemmelse med national ret, når denne foranstaltning har til formål at fremme kulturelle interesser samt interesser på området udenrigspolitik, udviklingspolitik, andre områder af vital offentlig interesse eller af humanitære årsager.
6. Indtil 1. januar 2008 betaler statsborgere fra tredjelande, for hvilke Rådet har givet Kommissionen mandat til at forhandle om en visumaftale inden 1. januar 2007, et gebyr på 35 EUR².
7. Når en indehaver af et visum med begrænset territorial gyldighed, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, tredje afsnit, inden for det pågældende visums gyldighedsperiode har brug for at rejse til en medlemsstat, der ikke er omfattet af visummets territoriale gyldighed, opkræves der ikke gebyr for at behandle endnu en visumansøgning.³

---

¹ **EE** og **LV** foreslog at tilføje en generel fritagelse for indehavere af diplomatiske pas (et nyt litra d)). **HU** foreslog, at der i de praktiske instrukser, der senere skal udarbejdes, tilføjes en henvisning til eventuelle fritagelser fra betalingen af gebyr for indehavere af diplomatiske pas og tjenestepas. **Komm.** ville følge delegationernes ønsker i dette spørgsmål, men mindede om, at medlemsstaterne i henhold til stk. 5 kan fritage enhver individuel ansøger fra at betale gebyret.

² **NL**, **EE** og **HU** ønskede, at der også tilføjes en henvisning til de visumaftaler, der allerede er indgået. Som svar på et spørgsmål fra **PL**, anførte **Komm.**, at de aftaler, der for øjeblikket forhandles om, vil være omfattet, hvis de på de angivne datoer er paraferet og undertegnet, men endnu ikke var trådt i kraft.

³ **AT**, **DE**, **FR** og **EL**: undersøgelsesforbehold. **Komm.** bemærkede, at hvis en ansøger får udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed som følge af en SIS-indberetning, må det betragtes som denne persons individuelle ansvar. På den anden side gælder det, at hvis en person får udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed, fordi en given medlemsstat ikke anerkender vedkommendes rejsedokument, har den berørte person ingen indflydelse på denne situation. Ifølge Kommissionen er der derfor ikke nogen begrundelse for, at den berørte person - i sidstnævnte tilfælde - vil være nødsaget til at ansøge om visum igen (og betale gebyr endnu en gang), da grunden dertil ligger uden for hans eller hendes kontrol.

8. Gebyret fordobles, hvis ansøgeren uden begrundelse indgiver ansøgningen tre eller færre dage inden datoen for den planlagte afrejse¹.

Artikel 17

Stempel, der viser, at der er indgivet en ansøgning

1. For at undgå, at der samtidigt indgives flere ansøgninger, påfører medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer, som modtager ansøgningen, et stempel på ansøgerens rejsedokumenter, der viser, at den pågældende har ansøgt om visum. Stemplet placeres på den første disponible side i rejsedokumentet, der ikke indeholder tekst eller stempler, når den diplomatiske eller konsulære repræsentation modtager ansøgningen²
2. Stemplet har ingen retlige virkninger for fremtidige ansøgninger.
3. Stemplet er udformet som modellen i bilag VI og påføres i overensstemmelse med dette bilag.

---

¹ **FR** mente, at dette vil forekomme at være en yderligere service som ydes ansøgeren, det ville gøre situationen mere kompleks med hensyn til, hvilke gebyrer der gælder, og det ville skade kvaliteten af undersøgelsen af ansøgningen og måske endda give indtryk af, at der kan opnås visum, hvis der betales dobbelt gebyr. **PT, LV, IT, BE**: undersøgelsesforbehold. **NL** ville foretrække at lade denne bestemmelse udgå. **SE** spurgte, hvad der forstås ved "uden begrundelse".

ES anerkendte, at opkrævningen af gebyrer var blevet temmelig kompliceret på grund af visumaftalerne, men delegationen foretrak at bibeholde denne bestemmelse for at forhindre pres på det konsulære personale som følge af "sidste øjeblikks" -ansøgninger. **HU** gik ind for at bibeholde bestemmelsen, men det bør tydeliggøres, at en hasteundersøgelse ikke betyder, at der automatisk udstedes visum.

Komm. ville ikke insistere på at beholde denne bestemmelse, som var ment som kompensati-on for det ekstra arbejde, det konsulære personale skal yde. **Komm.** stillede spørgsmålste-gn ved, om det faktisk medfører ekstra omkostninger at hastebehandle en ansøgning. **PL** var - også i lyset af den udstrakte brug af eksterne tjenesteydere, der opkræver ekstra gebyr for de-res ydelser - af den opfattelse, at et sådant "hastesags" -gebyr vil være politisk følsomt. **ES** understregede, at ansøgere aldrig vil være forpligtede til at indgive deres ansøgninger via en tjenesteyder, men hvis vedkommende vælger at gøre dette, vil han eller hun skulle betale for ydelsen.

² **HU** bemærkede, at stempel kun vil have et formål, når der ikke er udstedt visum eller når an-søgeren har brug for passet under behandlingen af ansøgningen. **Komm.** gjorde opmærksom på de utallige eksempler på usikkerhed blandt ansøgerne og myndighederne i tredjelande med hensyn til den faktiske værdi af dette stempel. Derfor vil en systematisk anvendelse af stem-plet forebygge den type misforståelser, der vil kunne opstå, hvis stemplet kun anbringes i pas-set i tilfælde af afslag. **IT** gav udtryk for tvivl med hensyn til anvendelsen af denne bestem-melse.

4. Diplomaspas stemples ikke. Der aftales inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde en harmoniseret strategi for, om kravet for andre specificerede kategorier af personer skal fraviges¹.
5. Denne artikels bestemmelser ophører med at finde anvendelse på medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer fra den dato, hvor de sender visumoplysninger til VIS².

---

¹ **FR** gik ikke ind for sådanne undtagelser.

² **FR** foreslog følgende affattelse: "fra den dato, hvor VIS er fuldt operationelt." **Komm.** mindede om den regionale udbredelse af VIS og mente, at det ville virke forældet fortsat at anvende "ansøgningsstempler", når en medlemsstat har påbegyndt overførslen af data til VIS.

BILAG VI: ENSARTET UDFORMNING AF STEMPEL SOM BEVIS FOR, AT DER ER
INDGIVET ANSØGNING

...¹ ... visa ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴ .....⁵

Eksempel:

C visa   FR   R/ IT
22/04/2006 Consulat de France
Djibouti

---

*   **AT:** undersøgelsesforbehold.

1   Kode for den visumtype, der ansøges om.

2   Kode for den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

3   Eventuelt kode for den medlemsstat, der repræsenteres af den medlemsstat, der behandler ansøgningen.

4   Dato for ansøgningen (otte tal: xx dag, xx måned, xxxx år).

5   Myndighed, der behandler visumansøgningen